

proučena razina u našim dijalektima, a Žganec je dao impozantan korpus za proučavanje.

Za morfologiju imamo također vrijedan izvor građe, a oprez je potreban zbog triju navđenih razloga: odstupanja jezika pjesme od neutralnoga stila, stranih natruha i zbog nedosljedne transkripcije riječi. Treći je razlog možda potrebno posebno objasniti, a primjer za pojašnjenje uzet ću opet iz Međimurja. U međimurskim govorima gdje su u *nenaglašenom* slogu neutralizirani *o* i *u* (kao također *i* te zatvoren *e*), došlo je do sinkretizma, izjednačavanja padežnih nastavaka, u nominativu i akuzativu s nastavcima dativa (ranije *-o* prema *-u*), pa su se ti oblici izjednačili (npr. glase *selu*). Kako zapisivač zna da su tu u književnom jeziku različiti nastavci (*-o* i *-u*), on glasove koji ne postoje prilagođava književnom stanju, ali različito prema oblicima u književnom jeziku (*selo* na nom. i ak. te *selu* na dat.)

Žgančevi će zapisi najmanje koristiti kao izvori za fonologiju i fonetiku a posebno za akcentuaciju, jer naglasci nisu obilježeni. S obzirom na fonemni sustav zapisi mogu dati samo indikacije o postojanju nekih pojava, glasova i fonema, osobito u vokalizmu, ali se sustavi po zapisu ne mogu uspostaviti. (Za neke mjesne govore bi se čak i mogli, ali unaprijed ne možemo znati za koje.) Već su i dosad zapažena neka odstupanja od zapisa i stvarnoga stanja u govorima, koja se ne mogu svrstati pod krivi, loš zapis. Na primjer, u pjesmi zapisanoj u Zbelavi kod Varaždina javlja se dosljedna prejotacija ispred inicijalnoga *o*, što je inače rjeđe (npr. *jona 'ona', jokovana*), dok danas takva proteza u tom govoru nije zabilježena. To može značiti da je to bio strani element (kazivač potječe iz drugoga kraja) ili je ta pojava u govoru ranije postojala, ali se izgubila. Arealna istraživanja trebaju utvrditi o čemu je riječ.

Zaključno se može reći da je kajkavski korpus koji je sakupio Žganec neobično bogato nezaobilazno vrelo pri proučavanju kajkavštine na svim njezinim razinama, naročito za istraživanje rječničkog blaga, a s obzirom na teritorijalnu zastupljenost osobito za Međimurje.

VINKO ŽGANEC'S CONTRIBUTION TO KNOWLEDGE OF THE KAJKAVIAN DIALECT SUMMARY

Žganec's contribution to knowledge of the Kajkavian dialect was made in two ways. Firstly, he was the first to note down the Kajkavian dialect in many villages, and even in some much wider regions. In some instances, this was done much earlier than by dialectologues, and his notes from some places have remained the only ones in existence.

Secondly, he made a contribution of rich material, some of which has still not been published. However, from the linguistic point of view, the material has been utilised in a limited way, and that mainly for morphology and particularly and in full as regards lexics. Žganec's material can be useful to phonologues, mainly for consonantism; has less application for vocalism, and only rare application for prosody.